

JAARVERSLAG

STICHTING

GESCHILLENINSTANTIE

VERLOSKUNDE (SGV)

2019

"There's a way to do better – find it"

Thomas A. Edison

Stichting Geschilleninstantie Verloskunde

Tel 073 – 6891890

Mercatorlaan 1200
3528 BL Utrecht

www.geschilleninstantieverloskunde.nl
info@geschilleninstantieverloskunde.nl

Inhoud

Voorwoord.....	1
Inleiding.....	2
Geschilleninstantie Verloskunde	4
Geschillen en uitspraken	6
Tot slot	13
Contactinformatie	14

Voorwoord

Geschilbehandeling

De stichting is eind 2016 opgericht en feitelijk gestart vanaf 1 januari 2017. Sinds de oprichting zijn geschillen ingediend en afgelopen twee jaar heeft de geschilleninstantie daadwerkelijk uitspraken gedaan. Deze uitspraken worden gepubliceerd op de website van de stichting: www.geschilleninstatieverloskunde.nl

Voor Stichting Geschilleninstantie Verloskunde (SGV) staat 'blijven leren & ontwikkelen' centraal. Bij de start in 2017 had de stichting enkele aanvullende afspraken over de specifieke procesgang toegevoegd aan het huishoudelijk reglement van SGV. In het verslagjaar is op basis van de verkregen ervaringen van afgelopen jaren het Reglement (Stichting) Geschilleninstantie Verloskunde (SGV) geactualiseerd en herzien. Resultaat is een integrale versie van het Reglement waarin de procesgang vanuit het huishoudelijk reglement is overgenomen. Verder is het Reglement tot in de laatste details in lijn met de Wet Kwaliteit en Klachten in de zorg (Wkkgz) en het uitvoeringsbesluit Wkkgz gebracht. Deze slag heeft de stichting na afstemming met de Patiëntenfederatie Nederland en met goedkeuring van de KNOV gemaakt. Het herziene Reglement is - vanwege de erkenning - voorgelegd aan het CIBG en laatstgenoemde heeft bevestigd dat het Reglement voldoet aan de alle in en bij de Wkkgz gestelde eisen. Publicatie hiervan was in augustus 2019.

Systematisch leren van geschillen is belangrijk, alleen al omdat de klager heel vaak als motief heeft te zorgen dat het gesignaleerde probleem niet meer voorkomt. De KNOV heeft hiertoe een werkgroep 'leren van geschillen' opgericht. Concreet gaat de werkgroep met het volgende aan de slag: - lezen van de uitspraken van de Geschilleninstantie Verloskunde; - casuïstiek bespreken aan de hand van een format; - vaststellen wat er geleerd kan worden van de geschillen; - en de lessen beschrijven en aanbieden aan alle verloskundigen. De KNOV werkgroep heeft in januari 2020 een brief en een format om te leren van geschillen naar de KNOV leden gestuurd.

De stichting zet - ook komende jaren - in op een effectieve en laagdrempelige geschillenbehandeling. Voor de inspanningen verricht door en voor de Geschilleninstantie Verloskunde, spreek ik mede namens mijn collega bestuursleden de waardering uit.

mr. Peter Buisman
Bestuursvoorzitter
23 februari 2020

Inleiding

Visie en missie

Cliënten van verloskundigen kunnen op grond van de Wet Kwaliteit en Geschillen Zorg (Wkkgz) en de Wet BIG bij een klacht/geschil terecht bij de klachtenfunctionaris, de geschilleninstantie of het tuchtcollege.

De Stichting Geschilleninstantie Verloskunde staat voor onafhankelijke en laagdrempelige geschillenbehandeling. Daarnaast hecht de stichting aan kwaliteitsverbetering in die zin dat verloskundigen in staat (kunnen) zijn om te leren van geschillen.

Verloskundigen zijn op grond van de Wet Kwaliteit Klachten en Geschillen Zorg (Wkkgz) verplicht aangesloten te zijn bij een geschilleninstantie. Voor de geschillenbehandeling houdt de stichting de Geschilleninstantie Verloskunde in stand.

In artikel 3 van het Reglement Geschilleninstantie Verloskunde is de taak als volgt omschreven: *“De Geschilleninstantie heeft tot taak alle geschillen tussen cliënt en verloskundige die aan haar worden voorgelegd te beslechten door middel van bindend advies. Dit advies kan inhouden een uitspraak over haar bevoegdheid, de ontvankelijkheid van partijen en het geheel of gedeeltelijk (on)gegrond zijn van het geschil of een alsnog bereikte schikking tussen betrokken partijen. De Geschilleninstantie kan een schadevergoeding tot maximaal € 25.000 toekennen, onverminderd de mogelijkheid van wettelijke rente over het toegewezen bedrag toe te kennen.”*

Stichting

Eind 2016 heeft de Koninklijke Nederlandse Organisatie van Verloskundigen (KNOV) de Stichting Geschilleninstantie Verloskunde (SGV) opgericht. De stichting heeft ten doel het instand houden van een geschilleninstantie als bedoeld in de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg en in de door de KNOV opgestelde regeling als bedoeld in artikel 13 van die wet, die tot taak heeft de beslechting van een aan haar voorgelegde geschillen, door middel van bindend advies.

Erkenning

De Stichting Geschilleninstantie Verloskunde (SGV) is een officieel door het Ministerie van VWS erkende geschilleninstantie in het kader van de Wkkgz. Aan alle wettelijke eisen is daarmee voldaan. Dit is in 2019 nogmaals bevestigd ten aanzien van het herziene Reglement.

Samenstelling bestuur

Per 1 januari 2020 bestaat het bestuur van de stichting uit:

- de heer mr. P.E. Buisman, bestuursvoorzitter
- mevrouw C.D. Hart, secretaris en tevens verloskundige
- de heer mr. R.H.J. Blankevoort, penningmeester

Geschilleninstantie Verloskunde

Voor wie?

In praktische zin is de Geschilleninstantie Verloskunde sinds 2017 een voortzetting van de Klachtencommissie van de Koninklijke Organisatie van Verloskundigen (KNOV). De Geschilleninstantie Verloskunde staat open voor verloskundigen, verloskundigenpraktijken en verloskundige ondernemingen, zoals echocentra. Op basis van de Klachtenregeling KNOV zijn verloskundigen die lid zijn van de KNOV automatisch lid van de Geschilleninstantie Verloskunde (SGV). Anderen, zoals verloskundige ondernemingen, kunnen zich bij de Stichting Geschilleninstantie aansluiten. Hiervoor heeft de stichting een aansluitbeleid opgesteld.

Samenstelling geschilleninstantie

De Geschilleninstantie bestaat uit:

- Mevrouw mr. dr. R.P. Wijne, voorzitter
- Mevrouw mr. C.G. Versteeg, plaatsvervangend voorzitter
- Mevrouw H.C. Baerveldt, verloskundige
- Mevrouw S.J.M. de Haan, verloskundige
- Mevrouw M.D. Koolstra, lid op voordracht van de cliënten/patiëntenorganisatie
- Mevrouw B.M.H. Raadsen Tielenius Kruijthoff, lid op voordracht van de cliënten/patiëntenorganisatie
- Mevrouw M.J.M. Rutten, verloskundige
- Mevrouw S.L.J. Valk, verloskundige
- Mevrouw M.C. Bast, verloskundige
- Mevrouw L. van den Reek, verloskundige

Mevrouw E.M.C.B. van Mackelenbergh is ambtelijk secretaris van de Geschilleninstantie en zij ondersteunt de SGV.

Werkwijze geschilleninstantie

De werkwijze van de Geschilleninstantie Verloskunde ligt vast in het huishoudelijk reglement. De werkwijze is een uitwerking van het Reglement van de Geschilleninstantie Verloskunde (SGV). Tevens geeft het huishoudelijk reglement nader invulling aan het Reglement SGV. Dit heeft het doel cliënten en verloskundigen duidelijk te maken welke uitleg de Geschilleninstantie Verloskunde van het Reglement SGV hanteert en hoe haar werkwijze in de praktijk gestalte krijgt.

Voorafgaand aan de geschillenbeslechting doorloopt de klager doorgaans eerst de klachtenprocedure, waarbij een belangrijke rol is weggelegd voor de klachtenfunctionaris. Met deze klachtenfunctionaris heeft KNOV voor haar leden een mantelovereenkomst gesloten.

De procedure van de Geschilleninstantie zelf bestaat in zijn algemeenheid uit 3 stappen

1. Klacht indienen;
2. Mening van de verloskundige vragen;
3. Uitspraak.

Geschillen en uitspraken

Aantal geschillen en uitspraken

De geschillen zijn ingediend op het speciaal hiervoor gemaakte meldformulier dat op de website is te vinden. De geschillen zijn aanhangig gemaakt nadat de klachtprocedure bij de klachtenfunctionaris was doorlopen.

De ambtelijk secretaris registreert de geschillen, heeft de contacten met de klagers en de aangeklaagden en verricht ondersteunde werkzaamheden voor de geschilleninstantie, waaronder bijvoorbeeld het organiseren van de zittingen en de publicatie van de uitspraken.

In 2019 zijn twee geschillen ingediend, waarbij beide keren een nader te bepalen bedrag aan schadevergoeding werd gevraagd. Eén geschil werd niet ontvankelijk geacht, omdat de gebeurtenis te lang geleden had plaatsgevonden. In het reglement van de geschilleninstantie is vastgelegd dat een klacht binnen vijf jaar dient te worden voorgelegd. Daarnaast zijn in 2019 twee geschillen uit 2018 verder afgehandeld.

De geschilleninstantie heeft in 2019 uitspraak gedaan over drie geschillen. Een geschil is niet tot een uitspraak gekomen. Er werd geen schadevergoeding toegekend. In het verslagjaar zijn geen schikkingen getroffen.

Soort geschillen

Een geschil had betrekking op de begeleiding van de zwangerschap. Een geschil omvatte zowel de begeleiding van de zwangerschap als van de bevalling en de kraambedperiode. Een geschil betrof preconceptiezorg.

De klachten richtten zich tweemaal tot meerdere verloskundigen van een praktijk en eenmaal tot een enkele verloskundige.

Een geschil kan meerdere klachtonderdelen bevatten. In 2019 betroffen zes klachtonderdelen het medisch-professioneel handelen van de verloskundigen, zoals de bekwaamheid van de verloskundige, het nalaten van nader onderzoek of verwijzing naar de tweede lijn. Twee klachtonderdelen zijn te kenmerken als relationeel, klaagster voelde zich niet juist bejegenend of niet serieus genomen. Twee klachtonderdelen betroffen (deels) de organisatie, zoals de bereikbaarheid van de praktijk.

Financieel belang

Bij de drie geschillen werd een verzoek tot schadevergoeding ingediend. Het financiële belang bij de vorderingen was respectievelijk € 25.000,--, € 350,-- en een nader door de geschilleninstantie te bepalen bedrag.

Aantal en aard van de uitspraken

De Geschilleninstantie Verloskunde heeft in 2019 over drie geschillen uitspraak gedaan in de vorm van een bindend advies. In 2018 waren over vier geschillen uitspraken gedaan.

Een geschil had betrekking op de begeleiding van zowel de zwangerschap als de baring en het kraambed, een geschil betrof anticonceptie en een geschil had betrekking op de begeleiding van de zwangerschap.

De geschilleninstantie hecht eraan om in beginsel een zitting te organiseren waarvoor zowel klagers als verloskundigen worden uitgenodigd zodat partijen, in elkaars aanwezigheid, ook een mondeling toelichting kunnen geven op de door hen voorgelegde schriftelijke stukken. In het verslagjaar is dit bij alle geschillen het geval geweest.

Samenvatting uitspraken 2019

De volledige uitspraken worden in geanonimiseerde vorm gepubliceerd op de website van de Geschilleninstantie Verloskunde www.geschilleninstantieverloskunde.nl

Geschil 1

Het geschil heeft betrekking op de begeleiding van de tweede zwangerschap van klagster. Bij een zwangerschapsduur van 37⁺⁶ weken werd een intra-uteriene vruchtdood vastgesteld.

Klagster verwijt de verloskundigen ten eerste dat zij tijdens de begeleiding onvoldoende rekening hebben gehouden met de zwangerschapsvergiftiging die tijdens de vorige zwangerschap van klagster optrad. Zij verwijt de verloskundigen ten tweede dat zij te weinig hebben gedaan toen zij last kreeg van ijsertekort. Ten derde verwijt klagster een van de verloskundigen dat deze bij een zwangerschapsduur van 37⁺⁰ weken geen of onvoldoende aandacht heeft besteed aan de hoge bloeddruk. Ten vierde verwijt klagster de verloskundigen dat de praktijk op de dag dat zij 37⁺⁶ weken zwanger was onvoldoende goed bereikbaar was en dat verloskundige die dag niet adequaat heeft gereageerd na de constatering van het overlijden van de baby.

Klaagster verlangt voorts van de geschilleninstantie dat vastgesteld wordt dat zij recht heeft op een schadevergoeding. Deze heeft betrekking op de door klaagster geleden emotionele schade, waarvoor zij wordt behandeld, en op de kosten van een grafsteen voor het kind.

De geschilleninstantie stelde bij bindend advies vast dat de eerste klacht gegrond was. Tijdens de eerste controle is de voorgeschiedenis van klaagster besproken en is het verloskundig dossier van de eerste zwangerschap opgevraagd. Hierin staat onder meer dat er sprake is geweest van 'hypertensie/toxicose'. Wat ontbreekt in deze stukken is een nadere invulling van het feitelijk beloop van het einde van de zwangerschap en de bevalling. Deze informatie is of kan relevant zijn voor het beloop van de tweede zwangerschap en bevalling en behoort daarmee onmiskenbaar tot de informatie waarover een verloskundige bij aanvang van de begeleiding van een zwangere zou moeten beschikken, teneinde te voorkomen dat een onjuist of onvolledig beleid wordt ingezet. Dit geldt te meer als er problemen vermeld of genoemd zijn zoals de situatie was bij klaagster.

De geschilleninstantie was van oordeel dat de verloskundigen zich bij hun beleid aangaande de zorg voor klaagster gebaseerd hebben op incomplete informatie met als mogelijk gevolg dat een onjuist of onvolledig beleid is ingezet en dat in die zin de eerste klacht gegrond is. Het is immers niet ondenkbaar dat klaagsters eerdere hypertensie reden zou zijn geweest voor meer overleg met de tweede lijn of voor meer controlemomenten. Achteraf kan dat echter niet meer worden vastgesteld. Wat wel kan worden vastgesteld is dat klaagster zich gedurende de hele zwangerschap goed heeft gevoeld, dat er gedurende de zwangerschap geen bijzonderheden waren en dat de zwangerschap ongecompliceerd verliep. Een en ander brengt de geschilleninstantie daarom tot de vervolgconclusie dat er evenzeer een aanmerkelijke kans was dat met volledige kennis van de eerste zwangerschap feitelijk geen ander beleid was gevolgd en dat niet geoordeeld kan worden dat het overlijden van het zontje van klaagster voorkomen had kunnen worden. De geschilleninstantie kan daarom ook aan de gegrondverklaring van de klacht niet het gevolg verbinden dat klaagster recht heeft op een schadevergoeding.

De geschilleninstantie stelde vast dat de tweede, derde en vierde klacht ongegrond waren.

Op de momenten dat er aanwijzingen waren voor een ijzertekort hebben de verloskundigen adequaat gereageerd door nader bloedonderzoek te bepalen en klaagster alvast een recept voor ijzertabletten mee te geven. Toen de tweede keer daadwerkelijk sprake bleek te zijn van een ijzertekort, hebben zij klaagster geadviseerd de ijzertabletten te slikken.

De verloskundige heeft bij 37⁺⁰ weken de systolische bloeddruk (terecht) als wat verhoogd aangemerkt en naar het oordeel van de geschilleninstantie adequaat advies aan klaagster gegeven.

Klaagster belde bij 37⁺⁶ weken de verloskundigenpraktijk omdat zij last had van weeën, verder voelde zij zich goed. Omdat zij geen spoed of nood voelde, heeft zij niet de boodschappendienst gebeld maar een aantal keer achter elkaar het nummer van de praktijk. De geschilleninstantie acht het zorgvuldig dat de verloskundige vervolgens besloten heeft om de controle een dag te vervroegen. Toen bleek dat het hartje van de baby niet meer klopte, ontstond er een situatie waarin de verloskundigen niet goed wisten hoe dit slechte nieuws te vertellen; mogelijk is dit in - voor klaagster – te onduidelijke woorden gebeurd. De geschilleninstantie acht dit niet verwijtbaar.

De geschilleninstantie stelde voorts vast dat er op grond van het bovenstaande geen grondslag bestond voor een schadevergoeding.

Geschil 2

Het geschil heeft betrekking op de verloskundige zorg rondom het plaatsen van een spiraal in 2017 en de periode nadien. Klaagster verwijt de verloskundige dat zij heeft verzuimd om volledig en tijdig zorg te dragen voor vergoeding van de factuur door de zorgverzekeraar en dat – naar achteraf is gebleken – de verloskundige ten tijde van het plaatsen van de spiraal niet bekwaam was om een dergelijke handeling uit te voeren. Klaagster verlangt van de geschilleninstantie dat bij bindend advies wordt vastgesteld dat haar klacht gegrond is en dat zij recht heeft op een schadevergoeding van € 350,-, bestaande uit een compensatie voor de tijd die klaagster heeft moeten besteden aan de terugbetaling van de factuur en uit een schadevergoeding voor een nog te plannen onderzoek door een gynaecoloog. Ook verlangt klaagster de terugbetaling van het griffiegeld.

De Geschilleninstantie Verloskunde stelde bij bindend advies vast dat beide klachtonderdelen ongegrond waren en er geen reden was voor een schadevergoeding of terugbetaling van het griffiegeld.

Verloskundigen zijn bevoegd tot het plaatsen van spiralen. Teneinde zich ook bekwaam te mogen noemen, dienen verloskundigen een opleiding te volgen. Na afronding van de opleiding kunnen verloskundigen op de zogeheten 'Bekwaamlijst' van de beroepsvereniging worden geplaatst, die door zorgverzekeraars wordt gebruikt om te bepalen of zij een vergoeding uitkeren. De geschilleninstantie stelde vast dat de verloskundige in 2015 de bedoelde noodzakelijke opleiding tot het plaatsen van een spiraal met goed gevolg heeft afgelegd, hetgeen haar dus bevoegd én bekwaam maakte.

Het feit dat de verloskundige in 2017 (kennelijk) niet op de 'Bekwaamlijst' stond had een administratieve oorzaak en zegt niets over de feitelijk aanwezige bekwaamheid van de verloskundige.

Diezelfde oorzaak lag ten grondslag aan de wijze van afhandeling van de factuur. Het ontbreken van de naam van de verloskundige op de 'Bekwaamlijst' heeft bij de zorgverzekeraar van klaagster voor de nodige vertraging inzake de vergoeding aan klaagster gezorgd. De verloskundige heeft de zorgverzekeraar regelmatig telefonisch en per mail benaderd. Toen zij erachter kwam dat de vertraging en onduidelijkheid door de 'Bekwaamlijst' kwam, heeft zij de nodige inspanningen verricht om alsnog op deze lijst geplaatst te worden. Dat is vervolgens gebeurd, waarna de betaling is verricht.

Geschil 3

Het geschil heeft betrekking op de begeleiding van de derde zwangerschap van klaagster en op de verloskundige zorg tijdens en na de partus. Klaagster verlangt van de geschilleninstantie dat bij bindend advies wordt vastgesteld dat haar klacht gegrond is en dat zij recht heeft op een schadevergoeding van € 25.000, - ter compensatie van de gezondheids- en gevolgschade.

Klaagster verwijt de verloskundigen ten eerste dat zij tijdens de zwangerschap onvoldoende oog hebben gehad voor haar voorgeschiedenis. Zij heeft eerder twee kinderen gebaard met een geboortegewicht van 4295 gram respectievelijk 3889 gram, bij het tweede kind werd de bevalling ingeleid. Dit had reden moeten zijn om de groei vaker te controleren met behulp van een echo, zeker toen klaagster haar zorgen uitte over de grootte van het kind. Toen de zwangerschap langer duurde dan 39 weken had aangestuurd moeten worden op een inleiding van de bevalling.

Ten tweede verwijt klaagster de verloskundige dat zij gedurende de partus onvoldoende professioneel heeft gehandeld op diverse onderdelen, zowel bij klaagster thuis als in het ziekenhuis. Klaagster en haar partner hebben de bevalling als traumatisch ervaren.

Klaagster verwijt de verloskundigen ten derde dat zij in de kraamperiode onvoldoende is begeleid en dat er onvoldoende hulp werd geboden, waarbij er geen oog was voor de situatie waarin het gezin van klaagster verkeerde.

Ten vierde verwijt klaagster de verloskundigen dat hun reactie op haar initiële klacht onzorgvuldig is. De reactie is zeer zakelijk en getuigt niet van enig gevoel bij hetgeen klaagster heeft doorgemaakt en de situatie waarin zij nu nog verkeert.

De geschilleninstantie stelde bij bindend advies vast dat de eerste klacht over de begeleiding van de zwangerschap ongegrond was. De verloskundigen wisten van meet af aan dat klaagster eerder twee grote kinderen had gebaard en de tweede bevalling was ingeleid. Klaagster had de wens geuit een orale glucosetolerantie-test en groei-echo's achterwege te laten en ook niet te willen worden ingeleid. Dat laatste neemt niet weg dat op

zichzelf beleid veranderd moet worden als daartoe noodzaak bestaat. Dat die noodzaak er was, is de geschilleninstantie niet gebleken. Door klaagster is niet weersproken dat de verloskundigen verschillende opties van begeleiding en bevalling hebben besproken. Wel is duidelijk geworden dat klaagster bij 38 weken zorgen heeft geuit over de grootte van de baby, waarin mogelijk impliciet een verzoek om een ander beleid en aanvaarding van een ander verloop van het zwangerschap en bevalling had moeten worden gelezen. In zoverre had het handelen van de verloskundigen dus beter gekund, verwijtbaar is hun gedrag echter niet.

Wat de tweede klacht over de begeleiding van de baring betreft stelde de geschilleninstantie bij bindend advies vast dat deze gegrond was voor zover de klacht inhoudt dat de verloskundige zich gedurende een lange periode niet heeft vergewist van de mate van ontsluiting. Voor het overige achtte de geschilleninstantie deze klacht niet gegrond.

Uit het verloskundig dossier blijkt dat de verloskundige om 3.50 uur arriveerde bij klaagster, die direct twijfel uitte over haar vorderingen. Klaagster heeft vervolgens zonder duidelijke vorderingen getracht te persen op de baarkruk, in staande houding en liggend op bed. De verloskundige heeft pas om 5.40 uur besloten tot een vaginaal toucher. Er is aldus een vrij lange periode geweest waarin de verloskundige geen zichtbare vordering van de bevalling heeft kunnen ontwaren, maar zich niet heeft vergewist van de mate van ontsluiting. Dit had wel van haar verlangd mogen worden en de geschilleninstantie acht dit onzorgvuldig en verwijtbaar. Wat de andere aspecten van de begeleiding betreft, is de geschilleninstantie van oordeel dat de verloskundige tijdens de baring niet onzorgvuldig heeft gehandeld. Een en ander brengt met zich dat de geschilleninstantie toekomt aan een beoordeling van het causaal verband tussen de als onzorgvuldig beoordeelde afwachtende houding wat het vaginaal toucher betreft en de gestelde gezondheidsschade van klaagster. Het gaat daarbij om de vraag of de gezondheidsschade was uitgebleven als de verloskundige niet onzorgvuldig had gehandeld, maar gehandeld zoals had gemoeten. De geschilleninstantie kan niet met een redelijke mate van waarschijnlijkheid vaststellen dat het bekkenprobleem dan was uitgebleven, onder meer omdat er andere mogelijke oorzaken zijn voor de pijn en de door klaagster geraadpleegde medisch specialisten evenmin een exacte oorzaak hebben kunnen noemen.

De geschilleninstantie stelde bij bindend advies vast dat de derde klacht over de geboden nazorg in de kraamperiode niet gegrond was.

Verloskundigen hebben zelden te maken met een situatie als die waarin klaagster verkeerde en zijn dan ook niet zonder meer de meest deskundige en aangewezen persoon als het gaat om thuiszorg, therapie en hulpmiddelen. Gezien de omstandigheden had het veel meer op

de weg van de transferverpleegkundige en de huisarts gelegen om klaagster de weg te wijzen bij het vinden van de passende hulp.

Wat de contacten met de verloskundigen betreft, stelt de geschilleninstantie vast dat de verloskundige die de partus had begeleid klaagster wilde bezoeken maar dat klaagster dit aanvankelijk liever niet wilde. Bovendien heeft de geschilleninstantie begrepen dat de gesprekken met de collega van de verloskundige niet onprettig of ondeskundig verliepen.

De geschilleninstantie stelde bij bindend advies vast dat de vierde klacht met betrekking tot de reactie op de initiële klacht niet gegrond was.

De toon van de reactie van de verloskundigen is zeer zakelijk en gevoelsaspecten ontbreken nagenoeg. Dat wil echter niet zeggen dat de verloskundigen ook daadwerkelijk geen oog hadden voor de situatie waarin klaagster verkeerde en thans nog steeds verkeert. Naar de geschilleninstantie heeft begrepen, is de zakelijke toon het gevolg van een advies van de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar welk advies begrijpelijkerwijs bij een eerste klacht is gevolgd. Dit valt te betreuren zeker omdat de verloskundigen ter zitting wel hebben laten zien dat de bevalling van klaagster, de pijn en de startproblemen met de baby hen heeft aangegrepen. De geschilleninstantie acht de reactie met de kennis van toen voor dit moment niet laakbaar onzorgvuldig.

Tot slot

De stichting kijkt terug op een goed jaar. Sinds 2017 zijn geschillen ingediend en net zoals in 2018 zijn in dit verslagjaar daadwerkelijk uitspraken gedaan. De stichting ziet een stijging in het aantal klachtonderdelen van een geschil en daarmee de benodigde aandacht voor de geschilbehandeling.

De samenstelling van en expertise binnen de Geschilleninstantie Verloskunde is uitstekend. Dit was het eerste jaar waarbij de werkwijze plaatsvond op basis van het herziene Reglement. Eind 2019 vond een deskundigheidsbevorderende bijeenkomst plaats met de voltallige geschilleninstantie, waarbij de werkwijze en casuïstiekbesprekingen onderwerpen waren. De samenwerking binnen de geschilleninstantie en tussen de geschilleninstantie en de stichting is goed. Dit is ook zichtbaar in de kwaliteit van de uitspraken.

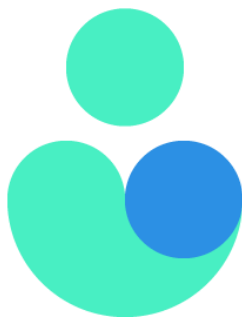
Het bestuur van de stichting heeft periodiek overleg met een delegatie van het KNOV bestuur en CBKZ. Met andere stakeholders, zoals bijvoorbeeld vergelijkbare geschillencommissies in de zorg en het ministerie van VWS, vindt naar behoefte overleg plaats. Wat 2020 betreft kijkt SGV uit naar de evaluatie van de Wkkgz.

Het bestuur spreekt het vertrouwen uit dat de Geschilleninstantie Verloskunde op haar taak is toegerust, efficiënt werkt en laagdrempelig is en blijft.

Meer over de stichting is te lezen op onze website (www.geschilleninstantieverloskunde.nl).

Contactinformatie

Stichting Geschilleninstantie Verloskunde
Mercatorlaan 1200
3528 BL Utrecht
073 – 6891890

www.geschilleninstantieverloskunde.nl